

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaviazal Komisiu na všetkých náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby proti rozhodnutiu Komisie C(2020) 8969 final zo 17. decembra 2020, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť jednak o určenie, že spoločnosť Veolia Environnement S.A. porušila článok 7 ods. 1 nariadenia (ES) č. 139/2004⁽¹⁾ tým, že získala podiel 29,9 % na základnom imaní spoločnosti Suez bez predchádzajúceho povolenia Komisie, a jednak o prijatie predbežných opatrení voči tejto spoločnosti podľa článku 8 ods. 5 písm. a) toho istého nariadenia, dva dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod vychádza z chýbajúceho odôvodnenia z hľadiska článku 296 ZFEÚ. Žalobkyňa poukazuje na to, že Komisia nespĺnila požiadavky stanovené článkom 296 ZFEÚ, keď prijala rozhodnutie, ktorého odôvodnenie neumožňuje jej, ani Všeobecnému súdu pochopiť dôvody, ktoré ju viedli k záveru, že sa uplatní automatická výnimka podľa článku 7 ods. 2 nariadenia ES o fúziách. Žalobkyňa vytýka napadnutému rozhodnutiu takisto rozporuplné odôvodnenie ohľadom použiteľnosti článku 7 ods. 1 nariadenia ES o fúziách na nadobudnutie podielu 29,9 % na jej základom imaní. Nakoniec sa žalobkyňa domnieva, že napadnuté rozhodnutie sa bez dostatočného odôvodnenia odchýlilo od ustálenej judikatúry súdov Únie týkajúcej sa zásady striktného výkladu výnimky z odkladného účinku podľa článku 7 ods. 2 nariadenia o fúziách.
2. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 7 ods. 2 nariadenia ES o fúziách. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia toto ustanovenie porušila, keď sa domnievala, že, po prvé, táto výnimka sa má vzťahovať na celú jedinú koncentráciu plánovanú spoločnosťou Veolia, hoci táto výnimka bola zjavne bezpredmetná a na túto koncentráciu nepoužiteľná, a po druhé, že všetky právne transakcie predstavujúce jedinú koncentráciu majú patriť pod rovnaký právny režim z hľadiska tohto článku. Žalobkyňa sa takisto domnieva, že to, že Komisia použila výnimku stanovenú týmto ustanovením na súkromné nadobudnutie cenných papierov od jediného predávajúceho, predstavuje dodatočné porušenie tohto ustanovenia. Napokon žalobkyňa vytýka Komisii, že sa domnievala, že Veolia splnila podmienku neodkladného oznámenia koncentrácie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. L 24, 2004, s. 1; Mm. vyd. 08/003, s. 40).

Žaloba podaná 25. februára 2021 – QI/Komisia

(Vec T-122/21)

(2021/C 138/67)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: QI (v zastúpení: N. de Montigny, avocate)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil konečné hodnotiace správy týkajúcej sa služobného postupu žalobkyne za roky 2018 a 2019,
- v prípade potreby zrušil rozhodnutie o zamietnutí sťažnosti zo 16. novembra 2020,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedodržaní príslušných všeobecných vykonávajúcich ustanovení. Pokiaľ ide o hodnotiacu správu za rok 2018, žalobkyňa tvrdí, že v odvolacom konaní došlo k protiprávnemu preskúmaniu dostatočnosti výkonnosti. Pokiaľ ide o hodnotiacu správu za rok 2019, žalobkyňa namieta, že odvolací hodnotiteľ konal predčasne. Napokon, pokiaľ ide o obidve hodnotiace správy, žalobkyňa tvrdí, že došlo k chybe pri výklade článku 2 ods. 3 písm. a) všeobecných vykonávacích ustanovení a článku 4 týchto ustanovení, a pri uplatnení týchto článkov na jej situáciu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti nestrannosti a neutrality, na porušení povinnosti poskytnúť pomoc a povinnosti náležitej starostlivosti, na porušení článku 21a Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, ako aj na zneužití konania.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení, vecne nepresných skutkových zisteniach, nemiestnych tvrdeniach nesúvisiacich s objektívnou skutočnosťou, a na porušení povinnosti lojality.

Žaloba podaná 25. februára 2021 – Mariani a i./Parlament

(Vec T-124/21)

(2021/C 138/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Thierry Mariani (Paríž, Francúzsko) a 22 ďalších žalobcov (v zastúpení: F. Wagner, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2020/2223 z 23. decembra 2020, ktorým sa mení nariadenie (EÚ, Euratom) č. 883/2013, pokiaľ ide o spoluprácu s Európskou prokuratúrou a účinnosť vyšetrovaní Európskeho úradu pre boj proti podvodom (Ú. v. EÚ L 437, 2020, s. 49), a konkrétne článok 3 ods. 11, článok 4 ods. 2 písm. a) a b), článok 5 písm. a) ods. 1, článok 7 písm. b) ods. 3a, článok 9a ods. 1 až 4, ako boli zmenené a doplnené,
- zaviazal Európsky parlament na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú jediný dôvod, založený na porušení Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), Európskeho dohovoru o ľudských právach, všeobecných zásad uznávaných judikatúrou, Protokolu o výsadách a imunitách poslancov, Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu a Štatútu poslancov.